

عنوان مقاله:

معناشناسی واژه قنوت در قرآن کریم با تکیه بر روابط همنشینی و جانشینی

محل انتشار:

دو فصلنامه مدیریت دانش اسلامی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

زهرا طاهرزاده - طلبه سطح ۴ تفسیر تطبیقی موسسه عالی حوزوی حضرت خدیجه، بابل، ایران.

حبیب الله حلیمی جلودار - دانشیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه مازندران، بابل، ایران.

فاطمه ابادزیور - طلبه سطح ۴ تفسیر تطبیقی موسسه عالی حوزوی حضرت خدیجه، بابل، ایران.

خلاصه مقاله:

معناشناسی دانشی است که به مطالعه علمی معانی میپردازد تا با بررسی همجانبه واژه و روابط آن در جمله، به معنای کاملی دست یابد. یکی از مهم ترین راه هایی که در علم معنا شناسی مورد توجه پژوهشگران واقع شده است تکیه بر روابط هم نشینی و جانشینی است زیرا از طریق شبکه معنایی با تتبع واژه های در سیاق آیات می توان به معنای دقیقی از واژه دست یافت. رسالت اصلی این پژوهش معناشناسی واژه قنوت در آیات قرآن با توجه به کلمات همنشین و جانشین است. داده های این تحقیق به روش کتابخانه ای و به شیوه توصیفی - تحلیلی میباشد. واژه قنوت واژه کلیدی این پژوهش است که ابتدا معنای لغوی آن استخراج، سپس تمام کاربردهای این واژه به همراه الفاظ جانشین و همنشین و نوع ارتباط آن در قرآن بررسی گردید. با بررسی انجام گرفته این نتیجه حاصل شد که «قنوت» در لغت به معنای مختلفی چون خشوع، خضوع، عبادت، دلیل و خوارشدن، صلوه، دعای در نماز، قیام، سکوت و... آمده است. این واژه در قرآن در معنای خاضع و مطیع به کار رفته است. کلمات همنشین «قنوت» در قرآن شامل: الله، رسول، حفظ و ایمان است. همنشینی آن با دو لفظ اول، دال بر پیروزی دائمی بوده و با لفظ سوم بیانگر انجام دادن عمل با تحقق شرایط و همنشینی آن با ایمان نیز در لزوم وجود باور قلبی است. در محور جانشینی، تسلیم از ارکان اساسی آن است و با عبادت و اطاعت رابطه عام و خاص دارد. همچنین «قنوت» با واژه های علم، خضوع و خشوع رابطه های لازم و ملزومی دارد که بدون آنها تحقق نمی یابد.

کلمات کلیدی:

معناشناسی، قنوت، قرآن کریم، اطاعت، رابطه جانشینی، رابطه هم نشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635485>

